

Fenger: Jeg skal kun gjøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af hvad den sidste ærede Taler yttrede, idet han gjorde en Indvending angaaende den Forandring, der er foretaget med Hensyn til Noteringen af vore egne indenlandske Statspapirer, som jeg troer er urigtig. Han meente, at Afskaffelsen af Noteringen havde gjort, at der var borttaget en Betryggelse for Shendehaverne af dem, hvilket maatte forringe deres Værdi, men jeg kan ikke tænke mig, at den ærede Taler har overseet, at der samtidig med, at Noteringen af indenlandske Statspapirer blev afskaffet, indførtes overordentlig betydelige Lettelser med Hensyn til Indskrivningen, saaledes at vi nu have et fuldstændigt nyt System for denne, hvorved denne Operation, som i og for sig er en langt mere betryggende og forstandig Fremgangsmaade end den tidligere Notering, er bleven lettet i den Grad, at der nu næsten ikke er større Vanstuelighed forbundet dermed, end tidligere med Noteringen. Jeg holder mig fuldkommen overbevist om, at ligesom det nye System allerede, efter Alt, hvad jeg har erfaret, i den handlende Verden har fundet en meget gunstig Modtagelse og er blevet anerkjendt som et godt System, saaledes vil det ogsaa fremtidigt vise sig fuldkomment at svare til Hensigten og at erstatte den Notering, som tidligere har fundet Sted, paa en saa heldig Maade, at man ikke nogenfinde skal fortryde at have afskaffet den. — Hvad selve det foreliggende Lovforslag angaaer, skal jeg ikke forlænge Debatten derom, men der er dog et Punkt, som ikke tidligere er blevet fremdraget, skjøndt det dog kunde for tjene Opmærksomhed. I ethvert Tilfælde bør dog vore indenlandske Værdipapirer ikke staae flettere end fremmede, men Ingen tvivler dog om, at der nu i Landet afgiftsfrit kan indføres fremmede circulerende Papirer, som, hvis de vare udstedte her i Landet, vare stempelpligtige. Dette er i alt Fald en Anomali, som ikke bør finde Sted, og jeg skal derfor — da jeg dog har den Tro, at Lovforslaget ved en nærmere Overveielse vil findes at indeholde Punkter,

som kunne være rigtige og stemme med vor Lovgivnings øvrige Bestemmelser —, tillade mig at stemme for Sagens Overgang til anden Behandling.

L. C. Larsen: Den Indskrivningsmaade, som er indført, er høist besværlig. Indskrivningsbeviset kan saaledes ikke bruges til Pantfætning, og vil man have Obligation for det, maa man betale Afgift derfor. Jeg skal forøvrigt ikke forfølge denne Sag videre.

Fenger: Med Hensyn til den ærede sidste Talers Ytringer skal jeg bemærke, at disse Indskrivningsbeviser kunne bruges til Pantfætning, og det ærede Medlem vil finde, at dette kan stee med en høist ubetydelig Formalitet. Det er Noget, der dagligen finder Sted baade i Nationalbanken og andre Steder, og hvad Udfærdigelsen af nye Obligationer angaaer, da er Betalingen derfor saa ubetydelig, at den ikke beløber sig til meget Mere, end Værdien af det Papir og Tryk, som fordrer til Obligationens Udfærdigelse; den kan altsaa ikke hindre Omsætningen.

Finantsministeren: Der fremkom en Bemærkning fra den ærede sidste Taler, som bringer mig til endnu at tilføie et Par Ord. Han sagde, at dette Lovforslag ikke blot angaaer Statspapirer, men ogsaa andre Værdipapirer, som hidrøre fra Udlandet, og jeg skal tilføie, at det ogsaa er min Mening, at der er adskillige af dem, som, naar denne Lov skydes aldeles tilside, ville være gunstigere stillede end vore indenlandske. Der er saaledes Hypothekbank- og Hypothekforenings-Obligationer, som fra fremmede Steder komme her ind i Landet, men saadanne Papirer, udstedte her i Landet, nyde efter vor Lovgivning ikke Stempelfrihed uden i Henhold til en speciel Lov, hvorimod saadanne Papirer, der indkomme fra Udlandet, ere stempelfrie og ville fremdeles være det, dersom dette Lovforslag ikke vedtages. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ste Valgtreds (Ville)